

INDEX

1. Fitxa tècnica del llibre.

2. Resum de cada capítol.

- **Determinació del tema.**
- **Anàlisi dels personatges.**
- **Localització del clímax.**
- **Conclusió i opinió personal.**
- **Fitxa tècnica del llibre**

- **Títol del llibre:** L'illa de les Tres Taronges.
- **Autor:** Jaume Fuster.
- **Editorial:** Planeta.
- **Col·lecció:** Ramón Llull.
- **Any d'edició:** 1983.

- **Resum.**

Poncet i Guiamon eren molt amics, moltes vegades Guiamon es dedicava a recitar algunes poesies. Roger, l'amo de Poncet, va anar a l'hostal El raïm de l'argent, el lloc on s'hostajaven els mariners, marxants, soldats i vilatans. Un dia van cridar a Guiamon perquè resites unes poesies per a tots els hostes i van anar preparant un sopar per a tots els de l'hostal i al acabar el sopar, Poncet va ser pregat pels hostes i així les va recitar. Al acabar Poncet de resitar les poesies, ell, Guiamon i Roger van decidir agafar el vaixell anomenat Falaguer amb destí a a l'Illa de les Tres Taronges., Poncet per entretenir al tripulants va recitar unes quantes poesies, ells seguien el seu viatge però un dia van trobar-se a la dona peix, una dona que tenia cua de peix que els va complicar molt el viatge provocant una tempesta o canviar-li la trajectòria al vaixell en direcció a Montcarrà.

Tots estaven preocupats, no sabien on arribarien fins que la tempesta va calmar-se i a l'oritzó van veure terra, era una illa, podia ser a l'Illa de les Tres Taronges. i allà van arribar-hi. Ells volien apoderar-se de l'estendard de a l'Illa de les Tres Taronges. i per això van haver d'enfrontar-se Roger, Poncet i Guiamon i tota la tripulació que eren els monjos contra els Rogets, la guerra va finalitzar amb victòria per els monjos però Guiamon va ser ferit i es trobava malament però en pocs dies es va anar recuperant gracies a l'elixir magic dels monjos.

Justament després de la recuperació de Guiamon va començar la guerra de la Serra de Gregal provocada pels bandolers contra els monjos, que la guanyaria qui s'apoderès de l'eina de pau, fins que Roger la va agafar i de seguida va llençar-la al mar i posteriorment va sentir-se un tro espectacular que va indicar la fi de la guerra de la Serra de Gregal i va començar la definitiva, la Guerra de l'Estendard, qui la guanyés s'apoderaria de l'illa. Roger, Poncet i Guiamon van ficar-se dins d'una cova, ells estaven trobant el camí per sortir, però van adonar-se'n que Roger no hi era amb Poncet ni Guiamon i tots dos preocupats van començar a buscar-lo, pero pel mig d'ells s'els va creuar un Drac, pero la princesa Garidaina una tripulant del Falaguer va poder matar-lo llançant-li una pedra que li va clavar. Finalment, al matar el Drac van trobar a Roger, però s'estava a punt de morir i llavors la princesa Garidaina va dir a Poncet i Guiamon que se'n anessin, que ella sola intentava reanimar-lo mitjançant el poder anomenat l'Estel d'or i tot seguit van aconseguir l'Estendard, un collaret molt valuós amb tres taronges.

A la fi, la pau va arribar, l'Illa de les Tres Taronges era dels monjos.

- **Determinació del tema.**

Tracta d'un estendard molt valuós anomenat Estendard a l'Illa de les Tres Taronges, llavors, molta gent vol aconseguir-ho i es produeixen guerres, i el qui la guanya s'hi apoderarà.

- **Anàlisi dels personatges**

- **Roger**, el soldat de fortuna, era un jove alt i ceptat, fort com un roure, amb el rostre colrat pel sol i una mirada bruna, com d'aligot. Vestia calçons a l'ample, amb botes de cuir sense adobar i el cinyell ample i amb una sivella de bronze li penjava un coltell de mànec de banya. Els seus cabells renegrits li queien per darrera les orelles i se li rinxolava damunt del front. Ell tenia aspecte d'un heroi de rondalla, sinó el d'un pagès de muntanya, acostumat a les pastures que no als camps de batalla. Tenia una veu fonda i ben modulada que li eixia de molt endins. Però no parlava amb l'accent refinat dels adianencs.
- **L'amo de l'hostal**: es deia Callós de Malveure, solia rebre les visites amb una rialla de compliment, mentre s'eixugava les mans al davantal blanc que li arrodonia la panxa.
- **Poncet**: criat de Roger:
- **Guiamón**: el poeta de la ciutat, quan tots eren reunits ell acostumava a recitar algunes poesies.

- **Localització del clímax.**

- Pag 37: *l'arribada de Roger, Poncet i Guiamon a l'Illa de les Tres Taronges.*
- Pag 167: *el poeta Guiamon recupera l'Estendard de l'Illa de les Tres Taronges., i el valor de Garidaina, la matadora del Drac.*
- Pag 183: *la recuperació de Roger gràcies al poder de Garidaina anomenada Estel d'Or.*
- Pag 226: *la mort de l'enemic va ser la fi de la guerra de l'Estendard.*

- **Conclusió i opinió personal**

En aquest treball he arribat a la conclusió en que aquesta historia ha tingut parts entretingudes i d'altres aborrides. Aquest llibre el recomanaria a aquesta gent que no s'aborreixi llegint per molt pesat que sigui el llibre.

3

–3–

- Treball de català
- L'illa de les tres taronges
-